

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucíí Trejbalovou ve věci

žalobce: **nezl. X**, narozený X
zastoupený zákonným zástupcem X
oba bytem X
zastoupen advokátkou Mgr. Zuzanou Candigliota
sídlem Burešova 615/6, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2024, č. j. MPSV-2024/212603-917,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 4. 10. 2024, č. j. MPSV-2024/212603-917, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 2 600 Kč, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám advokátky Zuzany Candigliota.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá přezkumu shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Liberci (dále jen „úřad práce“), ze dne 25. 4. 2023, č. j. 7198/2023/NBO. Prvostupňovým rozhodnutím úřad práce žalobci odejmul příspěvek na péči od 1. 5. 2023, s odkazem na § 8 odst. 1 a § 9 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.
2. Žalobce je nezletilé dítě, kterému byl diagnostikován Aspergerův syndrom z poruch autistického spektra, se středně těžkou symptomatikou, a porucha osobnosti s psychomotorickým neklidem a souvisejícími potížemi.
3. Příspěvek na péči byl žalobci přiznán rozhodnutím úřadu práce ze dne 31. 8. 2016 od března 2016, a to ve II. stupni závislosti (středně těžká závislost) pro nezvládání 5 základních životních potřeb. Rozhodnutím úřadu práce ze dne 28. 4. 2020 došlo od října 2019 ke zvýšení příspěvku na péči, žalobci byl přiznán příspěvek na péči ve III. stupni závislosti (těžká závislost) pro nezvládání celkem 6 základních životních potřeb.
4. Následně došlo v životě žalobce k podstatným změnám, bylo rozhodováno o jeho péči, naposledy byla soudem schválena dohoda rodičů, podle které byl žalobce svěřen do výchovy otce a byl upraven jeho styk s matkou. Docházelo ke sporům rodičů ohledně hlášení trvalého pobytu žalobce, bylo prošetřováno pobírání příspěvku na péči matkou v době, kdy byl žalobce v péči otce.
5. Ačkoli byla stanovena platnost posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Česká Lípa (dále jen „OSSZ“) ze dne 5. 3. 2020, na jehož základě byl žalobci zvýšen příspěvek na péči od října 2019, do 30. 10. 2024, byla již dne 28. 11. 2022 provedena v domácnosti otce žalobce kontrola využívání příspěvku na péči. Na základě zjištěných skutečností zahájil úřad práce z moci úřední správní řízení ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči. Dne 27. 1. 2023 bylo za přítomnosti otce a jeho partnerky Mgr. X provedeno sociální šetření, jehož výsledek je zachycen v Záznamu ze sociálního šetření pro účely příspěvku na péči. Součástí sociálního šetření jsou skutečnosti zjištěné kontrolou v ZŠ X, za školu informace podala ředitelka školy Mgr. X.
6. Následně byl úřadem práce vyžádán posudek pro účely posouzení zdravotního stavu žalobce. Dle posudku OSSZ ze dne 30. 3. 2023 nelze žalobce považovat za osobu závislou na pomoci jiné osoby, protože nepotřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu každodenní pomoc nebo dohled alespoň ve 2 oblastech základních životních potřeb, neboť potřebuje pomoc při základních životních potřebách: b) orientace a h) péče o zdraví. Na základě tohoto posudku úřad práce rozhodnutím ze dne 25. 4. 2023 rozhodl o odejmutí příspěvku na péči ode dne 1. 5. 2023.
7. Prvostupňovému rozhodnutí se žalobce bránil odvoláním, které dne 26. 5. 2023 doplnil. Odvolával se především na vyjádření partnerky otce žalobce, která je speciální pedagožkou a žalobci se intenzivně věnuje. K odvolání žalobce přiložil zprávu školského poradenského zařízení ze dne 31. 8. 2022, zápisky asistentky pedagoga z dubna 2023, zápisy z konzultací se školou v roce 2022/2023, čestné prohlášení Mgr. X, zprávu klinické psychologky Mgr. X ze dne 16. 5. 2023, individuální vzdělávací plán žalobce pro školní rok 2022/2023.
8. Žalovaný si vyžádal posouzení zdravotního stavu a stupně závislosti u Posudkové komise ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci králové (dále jen „posudková komise“). Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobce na podkladě předložených dokumentů obdobně jako lékař OSSZ s tím, že zvládání základní životní potřeby b) orientace neuznává.

Tedy jako nezvládanou hodnotila pouze základní životní potřebu h) péči o zdraví. Žalovaný na základě tohoto posudku námitky žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

9. Žalobce napadl toto rozhodnutí správní žalobou u zdejšího soudu. Rozsudkem ze dne ze dne 23. 1. 2024, č. j. 60 Ad 10/2023-35, soud rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2023 zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému. Soud dovodil, posudek ze dne 12. 9. 2023 nelze považovat za úplný, přesvědčivý a správný. Vyslovil, že v dalším řízení bude potřeba posoudit stupeň závislosti žalobce řádně a žalovaný je povinen zajistit nový nebo doplněný posudek posudkové komise, který posoudí schopnosti žalobce řádně a úplně.
10. V průběhu dalšího řízení žalobce předložil vyjádření ZŠ X ze dne 6. 2. 2024, sepsané třídní učitelkou a asistentkou pedagoga. Z vyjádření vyplývá, že žalobce je ve 4. třídě, vzdělává se za přítomnosti asistentky pedagoga v rozsahu 30 hodin týdně a má vypracovaný individuální vzdělávací plán. Po celou dobu docházky má k dispozici asistentku, bez níž by se nedokázal zapojit do výuky, zvládat sebeobsluhu a různé sociální situace, samostatně pohybovat po prostoru školy. Částečně je podle individuálního vzdělávacího plánu vzděláván v domácím prostředí Mgr. X, partnerkou otce.
11. Dne 21. 5. 2024 byl vyhotoven nový posudek posudkové komise. Posudková komise provedla vlastní přeshetření žalobce, konstatovala, že žalobce vyžaduje každodenní mimořádnou péči pouze v oblasti i) osobní aktivity. Žalovaný dospěl po vyjádření žalobce k obsahu posudku k závěru, že posudek není jednoznačný, úplný a přesvědčivý, proto posudkovou komisi požádal o jeho doplnění, zejména žádal, aby se komise vyjádřila k jednotlivým základním životním potřebám.
12. Dne 27. 8. 2024 byl vypracován další posudek. Podle posudku vycházela posudková komise z posudkového spisu, lékařské zprávy MUDr. X ze dne 16. 5. 2023 a zprávy ošetřujícího lékaře ze dne 12. 3. 2023, sociálního šetření úřadu práce ze dne 27. 1. 2023. K dispozici měla i další podklady předložené s odvoláním. Zmínila zprávu Speciálně pedagogického centra Liberec ze dne 7. 5. 2024 Mgr. X a Mgr. X, zápis z jednání ZŠ X ze dne 23. 4. 2024. Uvedla, že u žalobce jde o Aspergerův syndrom formálního typu se středně závažnou symptomatikou, s výrazně nerovnoměrným kognitivním profilem, spadající do pásma podprůměru, hyperkinetickou poruchu, ADHD, smíšenou vývojovou dysfázií, centrální hypotonický syndrom, VDT, s vbočenými koleny a plochonožím, stav lehčí dysplazie kyčlí, polydaktylii, stav po snesení 6. prstu obou rukou. Posudková komise setrvala na závěru, že žalobce nezvládá základní životní potřebu i) osobní aktivity. Uvedla, že v psychiatrických nálezech dominuje sociální izolace, nikoliv degradace. Vedle duševních a mentálních funkcí byly hodnoceny i ostatní tělesné funkce. Duševní onemocnění lze hodnotit pouze v rámci základní životní potřeby i) osobní aktivity, nikoli ve zbývajících základních životních potřebách. Aspergerův syndrom je charakterizován mírnějšími symptomy autismu nebo symptomy pouze v jedné doméně, nedochází k významnému zpoždění kognitivních funkcí. Z psychiatrických nálezů nevyplývá těžký kognitivní defekt, který by naplňoval posudková kritéria.
13. Z tohoto posudku vyšlo napadené rozhodnutí ze dne 4. 10. 2024, v jehož odůvodnění žalovaný citoval závěry posudkové komise ze všech vypracovaných posudků. Uzavřel, že poslední posudek posudkové komise byl vypracován ve vztahu ke všem odvolacím námitkám žalobce, posudková komise provedla posouzení závislosti žalobce, a to po prostudování lékařských zpráv. Výsledky vypracovaného sociálního šetření byly

zpracovány již v posudku OSSZ, a protože posudková komise přezkoumává posudek OSSZ, ve výsledku byl zdravotní stav žalobce posouzen s ohledem na provedené sociální šetření.

II. Žaloba

14. V žalobě podané v zákonné lhůtě žalobce předeslal, že dosud pobíral příspěvek na péči z důvodu závislosti na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. (těžká závislost) pro nezvládání 6 základních životních potřeb. Následně popsal situaci v rodině, kdy došlo k rozchodu rodičů, matka žalobce se dopustila tzv. vnitrostátního únosu žalobce a jeho sourozenců, bez souhlasu otce se přestěhovala, následně byla soudně řešena péče o nezletilé. Naposledy byla rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 25. 3. 2022, č. j. 0 P 195/2020-623, schválena dohoda rodičů, žalobce byl svěřen do péče otce a byl upraven jeho styk s matkou. Žalobce uvedl, že dosud pobírala příspěvek na péči žalobce matka, neinformovala o změně pečující osoby. Dále podrobně popisoval skutečnosti týkající se postupu matky při změnách trvalého pobytu žalobce, které měly vliv na řízení ve věci čerpání příspěvku na péči. Žalobce upozornil na to, že přestože předchozí posudek o zdravotním stavu pro účely posouzení stupně závislosti byl platný do 30. 10. 2024, proběhlo dne 27. 1. 2023 z moci úřední nové sociální šetření v místě bydliště žalobce a posléze i kontrola v ZŠ X.
15. Posléze žalobce popsal průběh správního řízení. Zmiňoval podrobně především výhrady, které namítal v doplnění odvolání ze dne 26. 5. 2023. A zopakoval skutečnosti, jež byly obsahem čestného prohlášení partnerky otce žalobce Mgr. X, která s otcem o žalobce pečuje a vzděláním je speciální pedagožka. Ta se v čestném prohlášení podrobně vyjádřila k projevům diagnózy žalobce a jejímu vlivu na zvládání jednotlivých základních životních potřeb. Upozornil také na závěry zrušujícího rozsudku zdejšího soudu ze dne 23. 1. 2024, č. j. 60 Ad 10/2023-35.
16. Podle žalobce se správní orgány nevypořádaly s předloženými důkazy. V nově vypracovaných posudcích posudková komise přehodnotila některé oblasti zvládání základních životních potřeb, aniž by tyto závěry odůvodnila. Posudky jsou bez opory v objektivních důkazech. Posudková komise dále nepřihlédla k relevantním důkazům, ať už se jednalo o lékařské nálezy či odborné zprávy, nebo o čestné prohlášení pečující osoby. Stejně tak posudková komise nevyvodila žádné závěry z provedeného přeshetření, při kterém došlo k stresové zátěži nezletilého, a tudíž k výrazným projevům jeho chování, které jsou součástí jeho diagnózy. Ani jeden z posudků tak nesplňuje požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti.
17. Tvrzení posudkové komise o nutnosti žalobce absolvovat pobyt na psychiatrickém oddělení za účelem objektivizace zdravotního stavu označila žaloba za zastrášující, v rozporu se zájmem dítěte. Posudkové komise a správní orgány mají dostatek důkazů a dokumentace k řádnému posouzení věci. Žalobce byl nadměrně stresován již u posudkové komise, tím spíše by pobyt na psychiatrii byl pro něj devastující.
18. Žalobce namítal, že při posouzení jeho zdravotního stavu nebyla dostatečně zohledněna psychická stránka s ohledem na poruchu autistického spektra. Zvládání základních životních potřeb žalobce nebylo posuzováno v dostatečném kontextu jeho celkového zdravotního stavu včetně psychické stránky. Význam zohlednění poruchy autistického spektra zdůraznil i Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“), např. v rozsudku ze dne 11. 12. 2014, č. j. 10 Ads 160/2014-48, z něhož vyplývá nutnost zohledňovat charakter autismu a jeho různé projevy.

19. Žalobce zopakoval, že posudková komise provedla přešetření, při kterém byl žalobce velmi stresován, vydával hlasité zvuky, křičel a sténal. Posudková komise ovšem z těchto projevů nevyvodila žádné závěry a k uvedeným projevům nebylo v rámci posuzování zdravotního stavu žalobce vůbec přihlédnuto, přestože se jedná o projev, který je součástí diagnózy poruchy autistického spektra. Při přešetření došlo také k jednání s partnerkou otce a pečující osobou. Ta informovala posudkovou komisi o aktuální situaci ohledně vzdělávání žalobce, ale na otázky týkající se péče o žalobce s ohledem na určení závislosti dítěte na péči nebyla tázána. Předmětem jednání nebyly ani posuzované oblasti zvládání základních životních potřeb. V posudku chybí nejen vypořádání se s čestným prohlášením pečující osoby, ale také jakékoliv jiné hodnocení schopností žalobce zvládat základní životní potřeby, a to v návaznosti na jednotlivé dílčí aktivity, které jsou vymezeny v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., ve srovnání s péčí, kterou je třeba věnovat zdravé fyzické osobě téhož věku.
20. Dále odkázal žalobce na závěry Zprávy o šetření veřejného ochránce práv ze dne 17. 10. 2011, sp. zn. 4018/2011/VOP/AV, dle které je třeba zamyslet se i nad tím, zda posuzovaná osoba zvládne úkon z hlediska psychického, tj. potřebu rozpoznat, potřebu úkonu a ověřit správnost jeho provedení. Při přešetření žalobce ovšem nedošlo k zohlednění jeho duševní oblasti, přestože během setkání došlo k výrazným projevům v jeho chování, které jsou součástí jeho diagnózy i psychického stavu. Žalobce také namítal, že ani při vypracování nových posudků nebyl přizván odborník na poruchy autistického spektra, přitom z rozsudku NSS ze dne 28. 4. 2017, č. j. 5 Ads 80/2016-22, vyplývá potřeba odborných medicínských znalostí pro posouzení zdravotního stavu žadatele o příspěvek na péči. Sestavená posudková komise nebyla dostatečně odborná, z ničeho nevyplývá, že by její členové byli odborníci na poruchy autistického spektra.
21. Posudková komise zároveň bez odůvodnění přehodnotila některé ze svých původních závěrů, přestože v posudkové komisi byla přítomna stejná lékařka z oboru psychiatrie (oblast osobní aktivity byla oproti původnímu posudku uznána, naopak oblast péče o zdraví uznána nebyla, stejně jako oblast orientace). Oba posudky tak působí velmi subjektivně, náhodně a tendenčně. V posudkových závěrech je uvedeno, že kromě oblasti osobní aktivity zvládá žalobce ostatní základní životní potřeby, neboť *„nemá těžké postižení hybnosti ve smyslu jejich ochrnutí ani těžké omezení rozsahu hybnosti nosných kloubů, nejedná se o funkční ztrátu dolních končetin, závažné postižení zraku stupně praktické nevidomosti ani sluchu stupně praktické nedoslýchavosti není. Nejedná se o těžké mentální postižení, nejedná se o těžké pozbytí, ztrátu duševních kompetencí.“* Tato obecná a paušalizující tvrzení dokládají, že závěry posudkové komise jsou neobjektivní, nejsou založené na zjištěných skutečnostech a není v nich přihlédnuto k psychickému aspektu diagnózy dítěte, které zapříčiňují jeho závislost na mimořádné péči druhé osoby. Je zřejmé, že posudková komise nevzala vůbec v potaz, že u takto postiženého jedince je třeba zvažovat nejen fyzický stav osoby, ale přistupovat ke zdravotnímu onemocnění komplexně, jak je uvedeno v metodickém pokynu MPSV – Instrukce náměstkyně pro řízení sekce sociálně pojistných systémů č. 15/2016.
22. Z čestného prohlášení partnerky otce a pečující osoby Mgr. X, speciální pedagožky, vyplývá, že stav závislosti chlapce na péči druhé osoby vyplývá z diagnózy porucha autistického spektra (PAS) a těžká porucha pozornosti s hyperaktivitou (ADHD), která znamená, že dítě s takovou celoživotní poruchou potřebuje asistenci a dohled ve všech běžných každodenních aktivitách. Symptomy zdravotního znevýhodnění a jím způsobené deficity a specifika vývoje se promítají do většiny sledovaných oblastí. Jedná se především o socioemoční vývoj, kognitivní a rozhodovací schopnosti, sociální komunikaci a výraznou poruchu pozornosti.

Z psychologické zprávy Mgr. X vyplývá, že v oblasti sociální a emoční, ale také v rozsahu a kvalitě pozornosti, se dítě pohybuje na úrovni předškoláka. Posudková komise se ovšem ani s jedním z podkladů nevypořádala, pouze vyhodnotila, že nezletilý zvládá všechny základní životní potřeby (kromě oblasti osobní aktivity), přitom není jasné, z čeho posudková komise takový závěr vyvodila, neboť posudky neobsahují žádné odůvodnění těchto změněných závěrů. Posudková komise tak vůbec nesplnila pokyn krajského soudu, který vyžadoval, aby bylo provedeno řádné, úplné a přesvědčivé posouzení stupně závislosti žalobce včetně řádného vyhodnocení všech relevantních podkladů. Posudková komise tyto pokyny soudu ignorovala, svoje změněné závěry nijak neodůvodnila ani neopřela o objektivní a relevantní zjištění, a tudíž jsou oba posudky zcela nepřezkoumatelné.

23. Žalobce odkázal na § 2a vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 500/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách (dále jen „vyhláška č. 505/2006 Sb.“). Podle tohoto ustanovení nezvládnutí, byť jen jedné z aktivit vymezených v § 9 zákona sociálních službách znamená nezvládnutí dané potřeby. Je zřejmé, že při pečlivém posouzení zdravotního stavu žalobce a při zohlednění veškerých aktivit uvedených v příloze č. 1 uvedené vyhlášky musí posudkový orgán dojít k závěru, že žalobce sám bez pomoci jiného nezvládá více než tři základní životní potřeby a má nárok na přiznání příspěvku na péči.
24. Přístup správního orgánu žalobce označil za nespravedlivý, v rozporu s nejlepším zájmem dítěte, v rozporu s obecnými zásadami uvedenými v čl. 3 Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením a v rozporu se zásadou na plné a účinné zapojení a začlenění postižených lidí do společnosti nebo zásadou respektování rozvíjejících se schopností dětí se zdravotním postižením a jejich práva na zachování identity.
25. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející rozhodnutí úřadu práce a věc vrátil k dalšímu řízení, požadoval přiznání náhrady nákladů řízení. Dodal, že v jeho případě tarifní hodnota dle advokátního tarifu neodráží náročnost a okolnosti případu, bylo potřeba rozsáhlé rešerše a prostudování řady odborných podkladů. Z těchto důvodů byl uplatněn požadavek na přiznání náhrady nákladů řízení – odměny advokátky ve výši trojnásobku tarifní hodnoty.

III. Vyjádření žalovaného

26. Žalovaný uvedl shodné skutečnosti jako v napadeném rozhodnutí. Posudek posudkové komise považoval za úplný a přesvědčivý. Napadená rozhodnutí jsou tak v souladu s hmotným i procesním právem.
27. V závěru svého vyjádření žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

III. Replika žalobce

28. Podle žalobce se vyjádření žalovaného míjí s žalobními body a odráží povrchní a nekompetentní přístup žalovaného. V rekapitulaci žalovaný nepravdivě tvrdí, že se posudková komise zabývala všemi námitkami, což vyznívá absurdně, neboť se jimi nezabývala a odmítla se zabývat tím, jak ve skutečnosti postižení poruchou autistického spektra znesnadňuje žalobci jednotlivé oblasti životních potřeb. Žalobce zopakoval, že je třeba zkoumat, jakou překážku ve zvládání jednotlivých potřeb představuje psychický aspekt jeho poruchy. Opakovaně posudková komise nevhodně zdůraznila zvážení psychiatrické léčby. Z posudku nikterak vyplývá, že by posudková komise vycházela z lékařských a psychologických nálezů a z prohlášení partnerky otce žalobce, která o něj

pečuje. Posudková komise nijak nespecifikuje, co z těchto podkladů zjistila a jak se s nimi vypořádala.

29. I když se při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, žalobce přiložil aktuální zprávu dětské psychiatricky MUDr. X ze dne 4. 11. 2024, ze které vyplývá, že je u nezletilého nutný s ohledem na jeho poruchu celodenní dohled a péče jiné osoby, a to v oblasti hygieny, stravování, oblékání. Dále se uvádí, že je žalobce výrazně omezený v náplni volného času, nedokáže navázat sociální vazby, není schopen samostatné orientace v exteriéru, ani se pohybovat ve známých budovách, dojit si na veřejném místě samostatně na WC, není schopen samostatně se dopravovat ve veřejných dopravních prostředcích. Z uvedené zprávy je zřejmé, že žalobce je a byl závislý na péči jiné osoby, a to kontinuálně po celou dobu.

IV. Duplika žalovaného

30. Žalovaný upozornil na závěry konstantní judikatury NSS, že posouzení zdravotního stavu je věcí odborně medicínskou, proto správní orgán musí vycházet z posudku. Podle žalovaného posudková komise vycházela nejen z lékařských zpráv a prohlášení pečující osoby, ale i ze záznamu ze školských zařízení a ze sociálního šetření, jednání posudkové komise byl žalobce přítomen. Obecný souhlas žalobce s posudkovými závěry nemůže být sám o sobě objektivním důkazem o nepřesvědčivosti a nepřezkoumatelnosti posudku. Žalovaný setrval na svém návrhu, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl

VI. Posouzení krajským soudem

31. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle § 65 a násl. zákona. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.
32. Při posouzení důvodnosti žalobních námitek vycházel soud z následující právní úpravy a judikatury:
33. Podle § 7 odst. 1 zákona o sociálních službách se příspěvek na péči poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci. Dle odst. uvedeného ustanovení platí, že nárok na příspěvek má osoba, která splňuje předpoklady uvedené v § 4 odst. 1 uvedeného zákona, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb, v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8 zákona o sociálních službách, při splnění dalších podmínek poskytování pomoci.
34. Ustanovení § 8 odst. 1 zákona o sociálních službách stanoví, při jakém počtu nezvládaných základních životních potřeb se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby osoba do 18 let věku, za předpokladu, že vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby. Dle tohoto ustanovení se osoba do 18 let věku považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve
- stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby,
 - ve stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat čtyři nebo pět základních životních potřeb,

- c) ve stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat šest nebo sedm základních životních potřeb,
 - d) ve stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat osm nebo devět základních životních potřeb,
a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.
35. V § 9 uvedeného zákona zákonodárce vymezil základní životní potřeby, jejichž samostatné zvládnutí se hodnotí pro účely stanovení stupně závislosti na pomoci jiné osoby a stanovil kritéria pro hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby. Jde o základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost. Dle odst. 3 uvedeného ustanovení se schopnost zvládat základní životní potřebu pod písm. j), tj. péče o domácnost, nehodnotí u osob do 18 let věku.
36. Další speciální kritéria pro hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby zákonodárce stanovil u osob do 18 let věku v ustanovení § 10 citovaného zákona, podle něhož se u osoby do 18 let věku při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby podle § 9 odst. 1 a při hodnocení potřeby mimořádné péče porovnává rozsah, intenzita a náročnost péče, kterou je třeba věnovat posuzované osobě se zdravotním postižením, s péčí, kterou je třeba věnovat zdravé fyzické osobě téhož věku. Při stanovení stupně závislosti u osoby do 18 let věku se nepřihlíží k potřebě péče, která vyplývá z věku osoby a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje. Mimořádnou péčí se rozumí péče, která svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku. Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis, kterým je vyhláška č. 505/2006 Sb.
37. Dle judikatury NSS platí, že pro posouzení zdravotního stavu žadatele o příspěvek na péči je třeba odborných medicínských znalostí, kterými disponují speciální posudkové komise (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2017, č. j. 5 Ads 80/2016-22). Pro účely odvolacího správního řízení, jehož předmětem je příspěvek na péči, posuzuje zdravotní stav osoby posudková komise zřízená žalovaným na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. V řízeních, v nichž je rozhodováno o příspěvku na péči, se musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Stěžejním důkazem v tomto řízení je lékařský posudek posudkové komise, a proto je na něj kladen požadavek úplnosti a přesvědčivosti (viz rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53). Tento požadavek vychází z premisy, že odborné závěry, které jsou v posudcích vysloveny, nemohou být přezkoumávány ze strany správních orgánů či soudů, neboť ty k takovému posouzení nedisponují potřebnými znalostmi (viz rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2015, č. j. 3 Ads 129/2014-24). V řízeních o žalobách proti rozhodnutím, jež jsou založeny na zmíněných posudcích, správní soudy podrobují posudky testu jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 3 Ads 24/2013-34). Aby byl posudek jednoznačný, úplný a přesvědčivý, je třeba, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady (viz § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách) a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil závěry podstatné pro posouzení zdravotního stavu osoby (srov. např. rozsudek NSS ze dne 25. 2. 2015, č. j. 1 Ads 156/2014-28). V souladu s § 2a vyhlášky posudková komise musí posoudit zvládnutí dané životní potřeby skrze dílčí aktivity vymezené pro jednotlivé potřeby v příloze č. 1 vyhlášky (viz rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014-37), přičemž nezvládnutí

byť jen jedné z vymezených aktivit znamená nezvládnutí dané životní potřeby. Jestliže na základě podkladů lékařského posudku lze konstatovat, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá a posudková komise dospěje k závěru, že tato životní potřeba je i přesto zvládána, musí tento závěr dostatečně a přesvědčivě zdůvodnit (rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013-32). Vyplývají-li z jednotlivých podkladů rozporné závěry, posudková komise musí tyto rozpory přesvědčivě vysvětlit (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Ads 68/2014-37). Postaví-li posudková komise své hodnocení na rozporných základech, aniž by rozpory odstranila či vysvětlila, je povinností žalovaného žádat doplnění posudku (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25).

38. Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy (rozsudek NSS ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 25/2013-26).
39. V posuzované věci jde již o druhé soudem přezkoumávané rozhodnutí žalovaného. Nyní napadené rozhodnutí vychází z posudku posudkové komise ze dne 21. 5. 2024, který byl na pokyn žalovaného, jež sám tento posudek nepovažoval za úplný a přesvědčivý, doplněn posudkem téže posudkové komise ze dne 27. 8. 2024. Žalovaný vycházel na základě těchto posudků ze zjištění, že žalobce – nezletilé dítě s diagnostikovaným Aspergerovým syndromem středně těžké symptomatiky v kombinaci se smíšenou vývojovou dysfázií a ADHD – nezvládá pouze jedinou základní životní potřebu, a to osobní aktivity ve smyslu § 9 odst. 1 písm. i) zákona o sociálních službách.
40. Tyto posudky nelze považovat za přesvědčivé již jen proto, že se posudková komise znovu dostatečně nevypořádala se závěry posudku OSSZ ze dne 30. 3. 2023, který v sobě již měl reflektovat výsledky sociálního šetření. Dle tohoto posudku neměl žalobce zvládat základní životní potřebu dle § 9 odst. 1 písm. b) zákona o sociálních službách, tj. orientaci. Posudková komise sice v posledním posudku ze dne 27. 8. 2024 ve vztahu k základní životní potřebě orientace konstatovala na základě psychiatrických nálezů, že se u žalobce nejedná o těžký kognitivní defekt a poukázala na výsledky sociálního šetření, nicméně se s opačným závěrem posudkového lékaře OSSZ nevypořádala. Na obsah psychiatrických nálezů odkázala obecně způsobem, který *de facto* neuznání této základní životní potřeby vylučuje pro Aspergerův syndrom z poruch autistického spektra se středně těžkou symptomatikou obecně, bez přihlédnutí ke konkrétním závěrům, které plynou především ze zprávy Mgr. X ze dne 16. 5. 2023. Na její závěry a nutnost posudkové komise vypořádat se s nimi při hodnocení jednotlivých základních životních potřeb přitom soud poukázal již v předchozím zrušujícím rozsudku č. j. 60 Ad 10/2023-35. Odborná zpráva klinické psycholožky ze dne 16. 5. 2023 navazovala na předchozí zprávy (viz diagnostické shrnutí ve zprávě Mgr. Schindlerové) a vycházela z vlastního odborného vyšetření. Podle zprávy klinické psycholožky žalobce trpí Aspergerovým syndromem se středně závažnou symptomatikou, při extrémně nerovnoměrném kognitivním profilu s tím, že jeho nadání kolísá od pásma výrazného podprůměru po mírný nadprůměr, dle testového věku 6 až 13 let při chronologickém věku 10,5 roku a globálně spadá do pásma podprůměru, přičemž některé dílčí schopnosti jsou nadprůměrné, jedná se o výraznou poruchu pozornosti s psychomotorickým neklidem,

když rozsah pozornosti je stále na předškolní úrovni. Tyto závěry odpovídají diagnóze uvedené v lékařské zprávě MUDr. X, dětské psychiatricky, ze dne 26. 1. 2023, jejíž obsah byl zmíněn již v posudku OSSZ ze dne 30. 3. 2022. Posudková komise pak cituje z nálezů ošetřujícího lékaře MUDr. X ze dne 12. 3. 2023, dle kterého má žalobce chování, komunikaci a paměť narušené, mj. není orientován místem a časem, má snížený intelekt atd., aniž by v rámci hodnocení dané základní životní potřeby (a dalších) řádně reflektovala a uvedla důvody, proč je nelze vzít v potaz.

41. Posudková komise i při hodnocení otázky, zda žalobce zvládne základní životní potřebu orientace, znovu vycházela ze zjištění při sociálním šetření, aniž by se vypořádala s rozdílnými zjištěními, že se žalobce neorientuje časem i místem, jak plyne právě ze zmíněných zpráv Mgr. X ošetřujícího lékaře MUDr. X. Také se posudková komise nevypořádala s tvrzeními obsaženými v čestném prohlášení ošetřující osoby Mgr. X. Rovněž na tento deficit ze strany posudkové komise žalovaného soud upozornil již ve zrušujícím rozsudku č. j. 60 Ad 10/2023-35. A ačkoli posudková komise uvedla, že podkladem pro posouzení byly zprávy ze speciálně pedagogického centra v Liberci ze dne 7. 5. 2024 a zápis z jednání ze ZŠ X ze dne 23. 4. 2024, není zřejmé, jak konkrétně se skutečnostmi v nich uvedenými vypořádala. Přitom z uvedených podkladů vyplývá, že žalobce vyžaduje vysoce individualizovaný přístup ke vzdělání a dohled i dopomoc v mnoha oblastech běžného denního fungování, musela mu být poskytnuta asistence při vzdělávání v rozsahu 30 hodin týdně asistentkou pedagoga, přesto žalobce nebyl schopen absolvovat vyučování v ZŠ a situace vygradovala tím, že na popud ZŠ žalobce od dubna 2024 přešel na individuální vzdělávání v domácím prostředí. Ze zprávy ZŠ X ze dne 23. 4. 2024 současně plyne, že bez asistentky pedagoga by se žalobce nedokázal zapojit nejen do výuky, ale i zvládat sebeobsluhu a různé sociální situace či se samostatně pohybovat po prostoru školy. Ze zprávy neplyne, že by se jednalo jen o podporu směřující k větší samostatnosti, či jen občasný dohled či dopomoc, nikoli o péči, které by svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně nepřesahovala péči poskytovanou osobě téhož věku.
42. Obdobně lze uvést k odůvodnění závěru, že žalobce zvládá základní životní potřebu péče o zdraví ve smyslu § 9 odst. 1 písm. h) zákona o sociálních službách. Posudková komise, jejímž členem byla stejná odborná lékařka jako v případě vypracování prvního posudku ze dne 12. 9. 2023, bez dalšího upustila od neuznání uvedené základní životní potřeby, aniž by svůj zcela jiný přístup srozumitelně a přezkoumatelně vysvětlila. Neuvedla, zda se jednalo o posudkový omyl, či zda některé nové podklady její dřívější hodnocení vyvrátily. Závěry posudkové komise v tomto směru opravdu působí nahodile, bez opory v podkladech, na které se posudky ze dne 21. 5. 2024 a 27. 8. 2024 odvolávají. Konstatování o tom, že žalobce je schopen rozpoznat zdravotní problém, event. vyhledat nebo přivolat pomoc, kontrastují se zjištěními, která v podrobnostech soud uvedl shora, zejména s tím, že žalobce je na úrovni předškoláka, jde-li o úroveň pozornosti a sociálně emoční dovednosti.
43. Rovněž pokud jde o posouzení dalších základních životních potřeb, není zřejmé, jak se posudková komise vypořádala s rozdílnými zjištěními sociálního šetření ze dne 27. 1. 2023 oproti skutečnostem popsáním v čestném prohlášení ošetřující osoby Mgr. X a např. již zmiňované zprávě ZŠ X. Ta obsahem koresponduje dříve vypracovaným zprávám Pedagogicko-psychologické poradny a speciálně pedagogického centra v Semilech – Zpráva školského poradenského zařízení – Mgr. X ze dne 31. 8. 2022, jež vycházela z předchozích lékařských zpráv dětských psychiatrů (zprávy MUDr. X ze dne 29. 4. 2016, MUDr. X ze dne 11. 9. 2019) a zpráv klinické psycholožky Mgr. X (viz bod 35. rozsudku č. j. 60 Ad

10/2023-35). Tyto výhrady lze vztáhnout i na odůvodnění dalších základních životních potřeb, u nichž posudková komise vždy převzala zjištění ze sociálního šetření, aniž by je konfrontovala s ostatními podklady, jejichž obsah jen bez dalšího hodnocení citovala.

44. Je rovněž třeba přisvědčit žalobní námitce, že posudek nikterak nereflektoval výsledek vlastního přšetření žalobce, jak ho posudková komise provedla v rámci vypracování posudku ze dne 21. 5. 2024. Posudková komise popsala, že žalobce byl rozrušený, měl hlavu v klíně pečující osoby, na položené otázky neodpovídal, po otázce vždy křičel a mával rukama, a nenavazoval s nikým oční kontrakt. Pokud měl být žalobce po vzájemné domluvě odveden z místnosti, aby nebyla dále zhoršována jeho psychická nepohoda, musel být odtažen z místnosti, schovával se za otce a nereagoval na výzvy k odchodu. Není zřejmé, jak výsledky vlastního přšetření, které rovněž soud považoval za podstatné pro učinění posudkových závěrů, posudková komise promítla do vlastního hodnocení zvládání či nezvládání základních životních potřeb, např. orientace či komunikace, jak je jsou vymezeny dílčími aktivitami dle Přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. Shrnutí posudkové komise, že žalobcovo duševní onemocnění, jak bylo diagnostikováno v psychiatrických nálezech, lze hodnotit pouze v rámci základní životní potřeby i) osobní aktivity, nikoli ve všech zbývajících, považuje soud za nedostatečné, a to rovněž ve světle právě uvedených výsledků vlastního shlednutí žalobce posudkovou komisí.
45. Znovu soud upozorňuje na závěry veřejného ochránce práv ve Zprávě o výsledcích šetření ze dne 17. 10. 2011, sp. zn. 4018/2011/VOP/AV, dle které je v případě dítěte s diagnostikovaným autismem potřeba posoudit nejen fyzické schopnosti provést úkon sebeobsluhy, ale také potřebu pomoci či dohledu z důvodu omezení v oblasti duševní, tj. „*zda dokáže rozpoznat potřebu úkonu a ověřit správnost jeho provedení*“. A závěry rozsudků NSS ze dne 11. 12. 2014, č. j. 10 Ads 160/2014-48, či ze dne 25. 4. 2019, č. j. 8 Ads 271/2018-34, jež se týkají specifiky posuzování nároku na příspěvek na péči u osob s poruchami z autistického spektra, včetně Aspergerova syndromu. Opětovně stranou pozornosti posudkové komise zůstala např. tvrzení o neschopnosti pohybovat se samostatně v provozu a zvládat cestování v hromadných dopravních prostředcích, o neschopnosti orientace, která byla posudkem OSSZ posouzena jako nezvládaná, aniž byl odůvodněn odlišný náhled, jak soud rozvedl shora. Dále zůstala stranou tvrzení týkající se omezení komunikace z důvodu ztížené orientace v sociálních vztazích a situacích, prohloubené úzkosti, které se také promítá do výkonu osobních aktivit, což posudková komise nakonec sama uznala. A rovněž namítaná neschopnost rozpoznat potřebu hladu, žízně a nasycení, stejně tak tvrzená neschopnost rozpoznat správné oblečení a vrstvit je dle potřeby, ovlivněná poruchou pozornosti, což se týká rovněž výkonu tělesné hygieny. Posudková komise se opět nezaobírala ani tvrzeným zadržováním stolice v cizím prostředí a s tím souvisejícím únikem a neschopností tyto situace adekvátně řešit. Všechny popisované projevy duševního onemocnění odmítla s konstatováním, že Aspergerův syndrom se neprojevuje poruchou řeči v pravém slova smyslu či narušenou inteligencí a je charakterizován mírnějšími symptomy autismu či jen v jedné doméně, např. v sociální oblasti. Toto obecné konstatování však neodráží specifika žalobcova případu, jak v žalobě namítal. Obecné parafráze ve smyslu, že k nezvládání té které základní životní potřeby může vést praktická a úplná nevidomost, hluchota, středně těžká, těžká a hluboká mentální retardace, středně těžká, těžká demence nebo jiná těžká psychická postižení s těžkými poruchami apod. soud neakceptoval již v předchozím zrušujícím rozsudku.

46. Pokud jde o námitky ohledně složení posudkové komise, neshledal je soud důvodnými, shodně jako v předchozím zrušujícím posudku. Složení posudkových komisí je dáno ustanovením § 16b odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., podle kterého posudkové komise jsou nejméně tříčlenné s tím, že předsedou posudkové komise může být jen lékař. Předseda posudkové komise a tajemník posudkové komise jsou vždy zaměstnanci zařazení k výkonu práce v ministerstvu; tajemník je členem posudkové komise. Dalšími členy posudkové komise jsou odborní lékaři jednotlivých klinických oborů. Toto ustanovení ani žádný jiný právní předpis nepředepisuje obsazení posudkové komise odborným lékařem toho kterého klinického oboru pro jednotlivá onemocnění. Z logiky věci však plyne, že posudková komise má být pro účely posouzení stupně závislosti obsazena tak, aby mohla řádně zhodnotit zdravotní stav posuzovaného, případně provést vlastní vyšetření, na základě shromážděných podkladů ve smyslu § 25 odst. 3 ve spojení s § 28 zákona o sociálních službách ze všech zákonných posudkových hledisek.
47. V žalobcově případě byla členem posudkové komise také odborná lékařka se specializací v oboru psychiatrie. Vzhledem k tomu, že žalobce trpí poruchou autistického spektra – Aspergerovým syndromem (který je nejčastěji definován jako porucha autistického spektra, vyznačující se narušením v oblasti sociální interakce, komunikace a představitosti, tedy porucha spadající mezi vrozené poruchy některých mozkových funkcí, vývojové duševní postižení projevující se abnormální sociální interakcí, stálými opakujícími se vzorci chování a narušenými komunikačními schopnostmi, např. www.wikipedia.cz) a jeho zdravotní stav byl dokládán psychiatrickými nálezy a zprávami klinické psycholožky, lze dovodit, že posudková komise byla složena tak, aby mohla jeho zdravotní stav hodnotit a posoudit jeho vliv na schopnost zvládat základní životní potřeby (srov. obdobně rozsudek zdejšího krajského soudu ze dne 18. 4. 2013, č. j. 60 Ad 2/2013-52).
48. Soud tedy konstatuje, že ačkoli posudková komise žalobce osobně shlédla a posudkové hodnocení na popud žalovaného doplnila, přesto nelze naposledy vypracovaný posudek ze dne 27. 8. 2024, a to ani ve spojení s posudkem ze dne 21. 5. 2024, považovat úplný, přesvědčivý a správný. Žalovaným tedy nebyl v řízení o odejmutí příspěvku na péči náležitě zjištěn skutkový stav věci, tedy že žalobce nadále není osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby.
49. Ačkoli žalobce k replice přiložil další aktuální lékařskou zprávu MUDr. X z Psychiatrické ambulance Kosmonosy ze dne 4. 11. 2024, soud jí dokazování nedoplnil. K vypořádání žalobních námitek nebylo třeba, aby dokazování soud doplňoval. Nic žalobci nebrání, aby se jejího zohlednění domáhal před posudkovou komisí ve správním řízení.

VII. Závěr a náklady řízení

50. Z uvedených důvodů soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a vrátil věc k dalšímu řízení žalovanému v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s.
51. Ve věci soud rozhodl, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
52. V souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaný v dalším řízení vysloveným právním názorem soudu vázán. Znovu bude povinností žalovaného zajistit, aby jeho rozhodnutí vycházelo z řádného, úplného a přesvědčivého posouzení stupně závislosti žalobce. Bude tedy opětovně muset obstarat takový posudek úplný, přesvědčivý a správný posudkové komise,

a to třeba i u jiné posudkové komise, pokud posudky vyžádané u posudkové komise v Hradci Králové opakovaně v žalobcově případě tyto požadavky nenaplnily. Zjištěný skutkový stav bude muset být v posudku řádně a přesvědčivým způsobem zdůvodněn tak, aby bylo zřejmé, jak se na základě shromážděných podkladů ve smyslu § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách posudková komise vypořádala s případnými rozdíly, které ohledně žalobcových schopností zvládat jednotlivé dílčí aktivity ve smyslu přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2008 Sb. vyvstaly.

53. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodováno podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého účastník, který měl ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
54. Žalobce byl úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal náhradu nákladů řízení. Ty byly v jeho případě tvořeny odměnou zmocněnkyně žalobce – advokátky – ve výši 2 000 Kč [2 úkony právní služby po 1 000 Kč dle § 7 bodu 3., § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 paušály po 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu), celkem tedy ve výši 2 600 Kč. Odměnu a hotové výdaje související s právním úkonem spočívajícím v podání repliky soud neuznal za důvodně vynaložené náklady, neboť v replice žalobce již nepřinesl žádné další relevantní argumenty. Soud nepřistoupil na požadavek zmocněnkyně žalobce – advokátky – přiznat odměnu za zastupování žalobce ve zvýšené výši ve smyslu § 12 odst. 1 advokátního tarifu. Pokud jde o rešerše judikatury, žaloba vycházela již z předchozích argumentů a závěrů, jak byly soudu přdestřeny ve věci sp. zn. 60 Ad 10/2023. To samé lze konstatovat i ve vztahu k obstarávání a procházení lékařských zpráv a dalších podkladů. Rovněž komunikace advokátky s klientem, zde prostřednictvím otce žalobce, je u tohoto typu soudního řízení obvyklá. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen žalobci zaplatit ve stanovené lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku, k rukám jeho zmocněnkyně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 1. dubna 2025.

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně